

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 1To/37/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5622010217
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 10. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Anna Miháliková
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2023:5622010217.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, v senáte zloženom z v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Anny Mihálikovej a sudcov JUDr. Adriany Gallovej a JUDr. Vladimíra Kuráka, na verejnom zasadnutí konanom 24. októbra 2023 prejednal odvolania prokurátora a obžalovaného G. R., nar. XX.XX.XXXX, proti rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš, sp.zn. 2T/49/2022 z 8.2.2023 a takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. e), ods. 2 Tr. por. z r u š u j e rozsudok Okresného súdu Liptovský Mikuláš, sp.zn. 2T/49/2022 z 8.2.2023 v časti - vo výrokoch o uložených trestoch.

Na podklade § 322 ods. 3 Tr. por., pri nezmenenom výroku o vine obžalovaného C. D. a obžalovaného G. R. rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš, sp.zn. 2T/49/2022 z 8.2.2023,

obžalovaného C. D., nar. XX.XX.XXXX v M. G., trvale bytom T. XXXX/XX, M. G.,

o d s u d z u j e :

Podľa § 212 ods. 1 Tr. zák., § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zák., § 36 písm. l) Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 4 (štyri) mesiace.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. obžalovaného na výkon trestu zaraďuje do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Obžalovaného G. R., nar. XX.XX.XXXX v M. G., trvale bytom T. XXXX/XX, M. G.,

o d s u d z u j e :

Podľa § 212 ods. 1 Tr. zák., § 38 ods. 2 Tr. zák., § 36 písm. l) Tr. zák., § 37 písm. m) Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 1 (jeden) rok.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. obžalovaného na výkon trestu zaraďuje do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie obžalovaného G. R. z a m i e t a , pretože nie je dôvodné.

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu Liptovský Mikuláš, sp.zn. 2T/49/2022 z 8.2.2023 boli obžalovaní C. D. a G. R. uznaní za vinných z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a) Tr. zák., v spolupáchateľstve podľa § 20 Tr. zák., na skutkovom základe, že:

dňa 19.2.2022 asi o 14.00 hod. potom, čo sa stretli na stavenisku zriadenom v súvislosti s rekonštrukciou budov obchodu a služieb s pridelenými súpisnými číslami XX a XX nachádzajúcich sa na U. O. v M. G., realizovanou obchodnou spoločnosťou WAND & spol. s.r.o., IČO: 50 231 235, Štúrova 1968, Liptovský Mikuláš, po predchádzajúcej vzájomnej dohode z tam sa nachádzajúcej neuzamknutej murovanej garáže vyniesli a následne speňažili motorovú pílu zn. STIHL MS 170 a malú tesársku pílu zn. Hecht, čím svojím konaním spôsobili obchodnej spoločnosti WAND & spol. s.r.o. podľa odborného vyjadrenia škodu vo výške 308,- eur.

Za to súd obžalovaného C. D. odsúdil podľa § 212 ods. 1, § 38 ods. 3, § 36 písm. l) a § 54 Tr. zák. na trest povinnej práce vo výmere 80 hodín. Obžalovaného G. R. odsúdil podľa § 212 ods. 1, § 38 ods. 2, § 36 písm. l), § 37 písm. m) Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 8 mesiacov, výkon ktorého mu podľa § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zák. podmienienečne odložil a podľa § 50 ods. 1 Tr. zák. určil skúšobnú dobu vo výmere 2 roky a 6 mesiacov.

Citovaný rozsudok bol napadnutý odvolaním prokurátora v neprospech oboch obžalovaných do výroku o treste podaním doručeným súdu dňa 10.2.2023 (na č.l. 117-118 súdneho spisu), ako aj odvolaním obžalovaného G. R. podaním doručeným súdu dňa 23.2.2023 (na č.l. 119 súdneho spisu). Obžalovaný G. R. doplnil odvolanie o písomné dôvody prostredníctvom svojho obhajcu a tieto doručil okresnému súdu dňa 3.5.2023 (na č.l. 126-127 súdneho spisu).

Z podstatnej odvolacej argumentácie prokurátora vyplýva, že výroky o treste vo vzťahu k oboj obžalovaným nepovažuje za správne. Taktiež sa nestotožnil s dôvodmi rozhodnutia súdu prvého stupňa ani závermi, ku ktorým na ich základe dospel. Pri odôvodňovaní výroku o treste pri obžalovanom C. D. súd síce venoval pozornosť dôvodom ukladania samostatného trestu, avšak nedostatočne reflektoval na zistenie, že obžalovaného v páchaní ďalšej majetkovej trestnej činnosti nezastavilo ani trestné stíhanie pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. g) Tr. zák., spáchaný dňa 6.4.2021 a prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a), b) Tr. zák., spáchaný dňa 14.6.2021, a to bez ohľadu na to, že za ne bol potrestaný až s ročným odstupom. Obžalovaný C. D. bol v oboch prípadoch potrestaný trestom povinnej práce, ktorý síce vykonal, avšak bez ďalšieho nie je možné dospieť k záveru, že jeho uložením a výkonom aj v ďalšej jeho trestnej veci možno očakávať naplnenie požiadaviek ako individuálnej represie, tak generálnej prevencie. Podľa prokurátora obžalovaný spôsobom svojho života naplnil všetky zákonné požiadavky odôvodňujúce ho za ním spáchaný skutok v predmetnej trestnej veci potrestať nepodmienečným trestom odňatia slobody primeranej dĺžky so zaradením na jeho výkon do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia. Je bez relevancie konštatácia súdu, že spáchaným skutkom bola spôsobená škoda len málo prevyšujúca škodu malú. V osobe C. D. nejde o prvo-páchateľa, preto prípadné úvahy nad mierou závažnosti jeho protiprávneho konania v intenciách § 10 ods. 2 Tr. zák. nepovažuje prokurátor za dôvodné. Pri recidivujúcom páchatelovi majetkovej trestnej činnosti sa javí byť irelevantné, či spôsobil škodu vo výške presahujúcej hodnotu škody malej o viac či menej. Táto informácia môže a má mať vplyv na výmeru trestu, aj to však za predpokladu, že konajúci súd zväží všetky relevantné skutočnosti s tým, že v prípade obžalovaného C. D. opakovaná špeciálna recidíva mala podľa názoru prokurátora nájsť svoje patričné vyjadrenie nielen vo výmere, ale aj druhu súdom ukladaného trestu. Obžalovanému C. D. už v minulosti bol v súvislosti s páchaním majetkovej trestnej činnosti uložený aj podmienienny trest odňatia slobody, a to s odkazom na trestný rozkaz Okresného súdu Liptovský Mikuláš zo dňa 22.8.2018, sp.zn. 3T/60/2018, pričom je zrejmé, že jeho uložením nebol naplnený jeho účel. Za takéhoto stavu sa nemohol prokurátor stotožniť s druhom a výškou trestu, ktorý bol uložený obžalovanému C. D.. Prokurátor si uvedomuje, že súd po zrušení trestného rozkazu nie je viazaný jeho výrokom o treste, s poukazom, že sa žiadnym spôsobom nezmenila dôkazná situácia vo veci, súd prvého stupňa pôvodne ním ukladaný podmienienny trest odňatia slobody nahradil trestom povinnej práce. Obdobne pri obžalovanom G. R. pri nezmenenej skutkovej a dôkaznej situácii síce nedošlo k zmene druhu trestu, avšak bol dotknutý spôsob jeho výkonu, kedy pôvodne uložený nepodmienny trest odňatia slobody súd prvého stupňa nahradil podmienienným trestom odňatia slobody. V osobe G. R. ide tiež o recidivujúceho páchatel'a vo vzťahu k majetkovej trestnej činnosti. K páchaniu ďalšej majetkovej trestnej činnosti pristúpil ani nie po dvoch mesiacoch od jeho

prepustenia z výkonu nepodmienečného trestu odňatia slobody. Vzhľadom na uvedené prokurátor vyjadril pochybnosť o tom, že účel individuálnej represie a generálnej prevencie v jeho prípade je objektívne dosiahnuteľný podmiennečným trestom odňatia slobody. V jeho prípade sa prokurátor síce stotožňuje s druhom uloženého trestu, nie však so spôsobom jeho výkonu. S prihliadnutím na ust. § 321 ods. 1 písm. e) Tr. por. a vyššie konkretizované dôvody navrhol odvolaciemu súdu vo výrokoch o treste zrušiť rozsudok okresného súdu a aby podľa § 322 ods. 1, ods. 3 Tr. por. sám vo veci rozhodol.

Z podstatnej odvolacej argumentácie obžalovaného G. R. vyplýva, že ne-súhlasí so záverom súdu, a teda potrebou uloženia trestu odňatia slobody s podmiennečným odkladom výkonu trestu. Vzhľadom na závažnosť spáchaného činu, okolnosti spáchania skutku, ako aj s prihliadnutím na jeho osobu by bolo dostačujúce uloženie alternatívneho trestu v podobe trestu povinnej práce. Je mladý človek, ktorý urobil chyby a verí, že dokáže nájsť poučenie a nápravu svojej osoby aj bez uloženia trestu odňatia slobody, hoci aj s podmiennečným odkladom výkonu. Od posledného odsúdenia žil príkladným životom, až na toto ojedinelé zlyhanie, ktoré nedosiahlo až takú vysokú závažnosť. Pre spoločnosť bude väčším prínosom, ak sa bude starať o svoju rodinu, resp. pri uložení trestu povinnej práce by táto práca bola oveľa prospešnejšia ako odňatie slobody. Hoci má v registri trestov viaceré záznamy, je presvedčený, že je možné využiť aj alternatívny trest v jeho prípade. Uložením takéhoto trestu bude splnené ako kritérium individuálnej prevencie, tak aj prvok generálnej prevencie a bude plne spôsobilý zabezpečiť všetky kritériá, ktoré zákon vyžaduje pri ukladaní trestu. Vzhľadom na to navrhol, aby krajský súd zrušil rozsudok okresného súdu, sám vo veci rozhodol a uložil mu trest povinnej práce v hornej polovici zákonom stanovenej sadzby.

Samostatným podaním doručeným súdu 3.5.2023 (na č.l. 128-129 súdneho spisu) sa obhajca v mene obžalovaných vyjadril k odvolaniu prokurátora, s ktorým nesúhlasí, považuje ho za nedôvodné a neopodstatnené. Pokiaľ ide o výrok o treste pre obžalovaného C. D., tento považuje za správny. Čo sa týka výroku o treste obžalovaného G. R., v plnom rozsahu zotrval na dôvodoch podaného odvolania. V prípade obžalovaných, vzhľadom na závažnosť spáchaného činu, ako aj okolnosti spáchania skutku, s prihliadnutím na osoby obžalovaných, je dostačujúce uloženie alternatívneho trestu v podobe trestu povinnej práce. V prípade obžalovaného C. D. sa s tým stotožnil aj súd, ktorý odôvodnil vo svojom rozhodnutí výber druhu alternatívneho trestu. Navrhol, aby krajský súd, ako súd odvolací, odvolanie prokurátora ako nedôvodné podľa § 319 Tr. por. zamietol.

Na verejnom zasadnutí intervenujúca prokurátorka zotrvala na podanom odvolaní v neprospech oboch obžalovaných do výroku o treste a odkázala na písomné dôvody odvolania. Rovnako zotrvala a zopakovala návrh na rozhodnutie o odvolaní z jeho písomného vyhotovenia a navrhla obom obžalovaným uložiť nepodmienečné tresty odňatia slobody v prvej polovici zákonom ustanovenej trestnej sadzby podľa § 212 ods. 1 Tr. zák.

Obhajca obžalovaných vo vzťahu k obžalovanému C. D. v konečnom návrhu navrhol odvolanie prokurátora zamietnuť ako nedôvodné a u obžalovaného G. R. navrhol vyhovieť odvolaniu a uložiť mu alternatívny trest povinnej práce, ktorý si u neho aj napriek predchádzajúcim odsúdeniam splní svoj účel. Odkázal v celom rozsahu na písomné dôvody podaného odvolania a vyjadrenia k odvolaniu prokurátora.

Krajský súd, ako súd odvolací, predtým ako začal plniť svoju preskúmovaciu povinnosť podľa § 317 Tr. por., zistil, že odvolania prokurátora a obžalovaného G. R. boli podané včas, v lehote stanovenej v § 309 Tr. por. na to určenom súde, boli podané oprávnenou osobou v súlade s § 307 ods. 1 písm. a), b) Tr. por., odvolanie spĺňa náležitosti podľa § 311 ods. 1, ods. 2 Tr. por. a nedošlo k vzdaniu sa práva na podanie odvolania alebo k späťvzatiu podaného odvolania v zmysle § 312 Tr. por., a preto odvolací súd nepostupoval podľa § 316 Tr. por.

Podľa § 317 ods. 1 Tr. por. ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Po preskúmaní rozsudku súdu prvého stupňa v rozsahu a z dôvodov podaných odvolaní prokurátora a obžalovaného G. R. (do výroku o treste) odvolací súd dospel k záveru, že odvolanie prokurátora je dôvodné a argumentácia v ňom uvedená je správna. Krajský súd sa stotožnil s odvolacími dôvodmi prokurátora a v súlade s ním nepovažoval trest uložený rozsudkom súdu prvého stupňa obžalovaným C. D. a G. R. za dostatočný a primeraný.

V rámci odvolacieho konania sa odvolací súd zároveň oboznámil s obsahom spisu Okresného súdu Liptovský Mikuláš, sp. zn. 2T/49/2022. Pokiaľ sa týka dôkaznej situácie, je potrebné uviesť, že obžalovaní na hlavnom pojednávaní dňa 8.2.2023, po prednesení obžaloby urobili vyhlásenie o svojej vine podľa § 257 ods. 1 písm. b) Tr. por., ktoré okresný súd prijal. Dokazovanie o vine v rozsahu priznania obžalovaných súd nevykonával a vykonal len dokazovanie súvisiace s výrokom o treste.

Výrok o vine, vrátane právnej kvalifikácie, ktorý bol vyhlásený rozsudkom na základe prijatých vyhlásení obžalovaných podľa § 257 ods. 1 písm. b) Tr. por. v príslušnom znení na hlavnom pojednávaní, nie je možné v odvolacom konaní vecne preskúmať, čo právne vyplýva z nevykonania dokazovania o dotknutom skutku na hlavnom pojednávaní v zmysle § 257 ods. 7 Tr. por. a analogickým použitím § 334 ods. 4 Tr. por. Vzdaním sa práva na kon-tradiktórne prejednanie výroku o vine pred okresným súdom sa obžalovaní vzdali aj svojho práva na odvolanie. Oznámením rozsudku sa výrok o vine stal právoplatným. Vzhľadom na tento procesný postup, ako aj rozsah podaných odvolaní, sa odvolací súd otázkou viny nemohol vôbec zaoberať.

V súvislosti s rozhodnutím o treste a jeho výmere prvostupňový súd v čase svojho rozhodovania vo vzťahu k oboch obžalovaným vykonal dostatočné dokazovanie a zákonným spôsobom. S vyhodnotením zistených skutočností prvostupňovým súdom pre účely uloženia trestu obžalovaným sa krajský súd nestotožnil.

Proti výroku o treste podali odvolania tak prokurátor, ako aj obžalovaný G. R.. Prokurátor namietal druh a výšku uloženého trestu u oboch obžalovaných. Obžalovaný G. R. žiadal, aby mu súd uložil miernejší alternatívny trest povinnej práce.

Trestný zákon upravuje otázku ukladania trestov vo viacerých ustanoveniach, a to jednak pri zásadách ukladania trestov, pri úprave jednotlivých druhov trestov a tiež v osobitnej časti zákona pri jednotlivých skutkových podstatách trestných činov. Základnými ustanoveniami, ktoré musí súd pri ukladaní trestu zohľadniť, je účel trestu (§ 34 ods. 1 Tr. zák.) a vymedzenie okolností, na ktoré musí súd prihliadnuť pri určovaní druhu trestu a jeho výmery (§ 34 ods. 4 Tr. zák.).

Účelom trestu je zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti (represívny prvok) a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život (prvok individuálnej prevencie) a súčasne iných odradí od páchania trestných činov (prvok generálnej prevencie), pričom trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou.

Podľa § 34 ods. 4 Tr. zák. pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Trest ukladaný za spáchanú trestnú činnosť má byť zákonný, primeraný a spravodlivý a rešpektovať zásady pre ukladanie trestov uvedené v ust. § 34 Tr. zák.

Základná trestná sadzba pre uloženie trestu odňatia slobody za stíhanú trestnú činnosť - prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a) Tr. zák. je 0 až 2 roky.

V súlade s odvolacou argumentáciou prokurátora krajský súd dospel k záveru, že tresty uložené jednotlivo obžalovaným napadnutým rozsudkom prvostupňového súdu nespĺňajú základné požiadavky zákona na ich ukladanie. Teda konštatuje, že prvostupňový súd nedôsledne postupoval pri ukladaní trestu u oboch obžalovaných, keď nezohľadnil najmä osoby obžalovaných a možnosť ich nápravy.

U obžalovaného C. D. súd zdôraznil, že stíhaná trestná činnosť by bola súčasťou uloženia súhrnného trestu, nakoľko aktuálne prejednávany skutok spáchal pred doručením trestného rozkazu Okresného súdu Liptovský Mikuláš, sp.zn. 2T/84/2021 a 3T/51/2022, všetky skutky (z 19.2.2022, 6.4.2021 a 14.6.2021) predstavujú viacčinný súbeh, teda nie je dôvod za ostatný skutok uložiť iný ako alternatívny trest - trest povinnej práce. Zároveň poznamenal, že na predchádzajúce tri odsúdenia obžalovaného (vrátane vyššie uvedených trestných rozkazov) sa hľadí, akoby nebol odsúdený.

Z obsahu registra trestov vyplýva, že obžalovaný C. D. bol trikrát súdom odsúdený za majetkovú trestnú činnosť krádež. V prvom prípade trestným rozkazom Okresného súdu Liptovský Mikuláš, sp.zn. 3T/60/2018 z 22.8.2018, právoplatným dňa 4.9.2018, za ktorý mu bol uložený podmienený trest odňatia slobody vo výmere 4 mesiace so skúšobnou dobou 1 rok. Z registra priestupkov vyplýva, že v období rokov 2019-2020 sa dopustil štyroch priestupkov proti majetku, vždy išlo o krádež tovaru z predajnej plochy v obchodných do-moch. Aj keď okresný súd vykonal dokazovanie z centrálnej evidencie správnych deliktov a priestupkov, tieto skutočnosti v odôvodnení napadnutého rozsudku absentujú. Preto z celko-vého pohľadu na osobu obžalovaného C. D. možno uzavrieť, že túto je potrebné vyhodnotiť ako osobu so sklonmi k páchaniu majetkovej trestnej činnosti. Z hľadiska zhodnotenía osoby obžalovaného a jeho sklonov k páchaniu majetkovej trestnej činnosti už uloženie alternatívneho trestu - súhrnného trestu povinnej práce za predchádzajúce odsúdenia (trestným rozkazom Okresného súdu Liptovský Mikuláš, sp.zn. 3T/51/2022 zo dňa 28.6.2022) považoval krajský súd za neprimerane mierne uložený trest. Okrem toho obžalovaný napriek vedomosti, že voči nemu prebiehajú ďalšie trestné stíhania, za ktoré mu v konečnom dôsledku bol uložený súhrnný trest povinnej práce, sa dopustil opätovne majetkovej trestnej činnosti (dňa 19.2.2022), ktorá je predmetom tohto odvolacieho konania. Uvedené skutočnosti boli dôvodom k sprísneniu trestu u obžalovaného C. D. v odvolacom konaní. Za zákonný, primeraný a spravodlivý trest, s ohľadom na jednu zistenú poľahčujúcu okolnosť (§ 36 písm. I/ Tr. zák. - priznal sa k spáchaniu trestnej činnosti a túto oľutoval), považoval krajský súd nepodmienený trest odňatia slobody pri dolnej hranici zákonom ustanovenej trestnej sadzby vo výmere 4 mesiace. Takto uložený druh trestu zohľadňuje tak osobu obžalovaného a možnosti jeho nápravy a jeho výmera zohľadňuje hodnotu odcudzenej veci, ako aj skutočnosť, že obžalovanému doteraz nebol uložený trest spojený s odňatím slobody. Nakoľko obžalovaný nebol v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody za úmyselný trestný čin, krajský súd ho zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

U obžalovaného G. R. i napriek tomu, že má šesť záznamov v registri trestov, z toho aj dvakrát za prečin krádeže (naposledy bol za trestnú činnosť krádeže odsúdený v roku 2018), súdeného trestného činu sa dopustil krátko po výkone trestu odňatia slobody za inú druhovú trestnú činnosť (sexuálne zneužívanie), uvedené zistenia boli dôvodom pre okresný súd na uloženie trestu odňatia slobody s podmieneným odkladom jeho výkonu bližšie k polovici trestnej sadzby.

Vzhľadom na kriminálnu minulosť obžalovaného G. R., alternatívny druh trestu u neho neprichádza vôbec do úvahy. Z odpisu registra trestov vyplýva, že obžalovaný G. R. mal raz prokurátorom podmienené zastavené trestné stíhanie za krádež, následne bol dvakrát odsúdený za trestný čin krádeže, pričom opakovane mu súd za túto trestnú činnosť ukladal trest odňatia slobody s podmieneným odkladom jeho výkonu. Ďalej bol odsúdený za drogovú trestnú činnosť, porušovanie domovej slobody a sexuálne zneužívanie. Opakovane súd na jeho prevýchovu pôsobil aj výkonom trestu odňatia slobody. Naposledy bol z výkonu trestu odňatia slobody prepustený dňa 24.12.2021, pričom s odstupom ani nie dvoch mesiacov sa dopustil prečinu krádeže, ktorý je predmetom tohto odvolacieho konania. Pre úplnosť treba uviesť, že v centrálnej evidencii správnych deliktov a priestupkov má v období rokov 2017-2018 obžalovaný evidované štyri priestupky proti majetku - v troch prípadoch išlo o krádež tovaru z obchodnej plochy v obchodnom dome, v jednom prípade krádež mobilného telefónu, ktorý následne predal. Preto vzhľadom na osobu obžalovaného, početnosť odsúdení aj za trestný čin krádeže, sťaženu možnosť nápravy páchatel'a, keďže súdom ukladané tresty, či správnym orgánom sankcie za menej závažné protiprávne konania nesplnili svoj účel, iný druh trestu ako trest odňatia slobody u obžalovaného neprichádzal do úvahy. S dôrazom na skutočnosť, že doterajšie tresty sa u obžalovaného minuli účinku, krajský súd pri vyrovnanom pomere poľahčujúcich a priťažujúcich okolností (§ 36 písm. I/ Tr. zák. - priznal sa k spáchaniu trestnej činnosti a túto oľutoval, § 37 písm. m/ Tr. zák. - bol už

za trestný čin odsúdený) uložil obžalovanému trest odňatia slobody v polovici zákonom ustanovenej trestnej sadzby. S ohľadom na uvedené takto uložený trest považoval krajský súd za zákonný, primeraný a spravodlivý, súčasne spĺňajúci účel trestu v rovine tak individuálnej, ako i generálnej prevencie. Ani u tohto obžalovaného nemožno hovoriť o ojedinelom konaní, ktoré by umožnilo uložiť miernejší trest.

Nakoľko obžalovaný bol v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody za úmyselný trestný čin, krajský súd ho zaradil na výkon trestu do ústavu so stredným stupňom stráženia.

Odvolacie námietky obžalovaného G. R. vzhľadom na vyššie uvedené zistenia vyhodnotil ako nedôvodné, nespôsobilé ovplyvniť odvolací súd k uloženiu miernejšieho druhu trestu. Nesedí ani argument obžalovaného, že od posledného odsúdenia žil príkladným životom, nakoľko dňa 24.12.2021 bol prepustený z výkonu trestu odňatia slobody a hneď dňa 19.2.2022 sa dopustil trestnej činnosti. Preto krajský súd odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietol.

U oboch obžalovaných treba uviesť, že vyhlásenie o spáchaní trestnej činnosti a prejavená ľútosť bola krajským súdom zohľadnená ako poľahčujúca okolnosť. Postoj oboch obžalovaných k stíhanej trestnej činnosti v súvislosti s jednotlivými posudzovanými okolnosťami, majúcimi vo svojom súhrne vplyv na rozhodnutie o treste, nie je možné preceňovať a vzhľadom na túto okolnosť ukladať mierne tresty páchatelom, ktoré sú v rozpore so zákonom.

Na základe vyššie uvedených skutočností krajský súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Toto rozhodnutie bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.